

Chương 620: Công Dịch Chuyển

(Số từ: 4265)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:53 PM 17/11/2023

Họ đã ở bên nhau rất lâu, nhưng căn bệnh bốc hỏa kinh niên thường xuyên của Harriet vẫn chưa được chữa khỏi.

Điều đó đang được nói, đó là một điều tốt.

Nơi Harriet lôi tôi đến, với khuôn mặt đỏ bừng, là phòng thí nghiệm của cô ấy ở Lazak.

Mỗi lần tôi nhìn thấy nơi này, tôi không thể không cảm thấy tiếc.

Tôi không thể không nghĩ đến cơ sở nghiên cứu khổng lồ đã từng nằm dưới lòng đất của Đại học Phép thuật Temple.

Một cơ sở và quy mô như vậy đã có sẵn cho một dự án duy nhất.

Phòng thí nghiệm riêng của Harriet rõ ràng là không được trang bị tốt. Ngay cả khi đó, Harriet đã tự làm thiết bị khi cô ấy cần hoặc đã tham khảo ý kiến của các Chúa tể Ma cà rồng trong Hội đồng Trưởng lão để cùng nhau tạo ra chúng.

Nếu Harriet có quyền truy cập vào những cơ sở nghiên cứu không lồ đó tại Đại học Phép thuật Temple, cô ấy có thể đạt được những gì? Tôi biết thật buồn cười khi cho rằng như vậy, nhưng tôi không thể không cảm thấy tiếc mỗi khi nhìn thấy nó.

Không cần phải đi đến tận Đại học Phép thuật Temple.

Thành thật mà nói, các cơ sở nghiên cứu phép thuật ở Lazak thậm chí còn không ngang tầm với các cơ sở câu lạc bộ tại Câu lạc bộ nghiên cứu Phép thuật Temple Era. Mặc dù, ban đầu, nó là một phòng thí nghiệm nghiên cứu dành cho một pháp sư cấp giáo sư.

Harriet của chúng tôi.

Cảm giác như đang nhìn một đứa con gái lấy nhầm cha, tự đan tất cho mình trong một ngôi nhà xiêu vẹo.

Trong thực tế, cô ấy là một Công chúa.

Thấy cô ấy cố gắng làm điều gì đó với bất cứ nguồn lực nào cô ấy có, tôi không thể không tự hỏi liệu Harriet của chúng tôi có thực sự là một người kiên cường hay không.

Cô sở hữu tài năng vĩ đại nhất trong lịch sử nhưng lại gặp phải một người đàn ông không thể ủng hộ mình, khiến cô không thể thể hiện hết khả năng của bản thân.

Tôi nên làm gì?

Tôi là trở ngại lớn nhất trong cuộc đời của Harriet.

Trong khi những người khác đang tạo ra các Titan và quân đội với tên gọi kẻ Bất diệt, thì Harriet của chúng tôi, người không hề kém tài năng và thậm chí còn tài năng hơn, đang vật lộn trong phòng thí nghiệm giống như gác mái này vì cô ấy đã gặp nhầm người!

“Anh xin lỗi.”

“...Sao đột nhiên thế? Vì chuyện gì cơ?”

“Anh chỉ xin lỗi vì tất cả mọi thứ.”

“Anh đang nói về chuyện gì vậy? Thật bất ngờ.”

Harriet bấu môi khi bảo tôi đừng nói những điều vớ vẩn như vậy.

Tôi càng thấy thương và đau lòng hơn vì cô ấy không một lời phản nản.

"Dù sao đi nữa, nó là gì?"

Tôi thừa nhận rằng đây là bản chất của tôi để nói theo cách này mặc dù tôi nghĩ khác.

"Nhìn này."

Harriet chỉ vào một tấm kim loại phẳng.

Rất nhiều hoa văn được vẽ trên đó, và chính xác hơn, nó trông giống như một loại giá đỡ nào đó. Với những phần hơi lồi ra, nó trông giống như một loại máy nào đó.

Và nó không chỉ là một.

Có hai tấm.

"Harriet, anh không phải là một thiên tài như em, người có thể biết nó là gì chỉ bằng cách nhìn vào nó. Em phải giải thích nó cho anh chứ."

"Hãy chọn một thôi, em là một thiên tài hay là đồ ngốc hả?"

Em là một thiên tài, không phải là đồ ngốc.

Phải? Đó là một điều kỳ lạ để nói.

"Ừm, Harriet."

"...Này!"

*Thwack!

“Em bảo anh chọn một cái mà!”

"Hãy yên lặng!"

Cô ấy đánh tôi mặc dù tôi đã làm theo lời cô ấy!

Dù sao thì.

Sẽ không có hồi kết cho cuộc cãi vã của chúng tôi.

Tôi không thể dừng lại vì nó rất vui.

Harriet biết điều này nên đôi khi cô ấy chỉ nói những gì cô ấy muốn khi tôi tiếp tục đùa giỡn.

Harriet đặt hai tấm kim loại ở hai đầu bàn.

"Bây giờ, nếu em làm như thế này... hmm."

Khi Harriet bắt đầu mân mê chúng, những chiếc đĩa mỏng bắt đầu di chuyển và hình thành.

Từ nơi từng là giá đỡ, một số tấm kim loại bật ra, và nó biến thành một loại giá đỡ nào đó.

Nó có thể được mô tả như một cái bàn có ba chân lộn ngược.

Harriet lại làm điều tương tự, lần này với một tấm kim loại khác.

Một cái gì đó trông giống như một cặp dẫu ngoặc.

Harriet mang ra một thứ trông giống như một thanh kim loại từ đồng lộn xộn trong phòng thí nghiệm.

Ở Temple cũng vậy.

Đồ ngốc của chúng tôi đã không thực sự gọn gàng lắm.

Cô ấy nói rằng cô ấy biết mọi thứ ở đâu và không cần phải cất đồ đạc đi.

"Nhìn này."

*Screech! Sizzle!

Chẳng mấy chốc, những tia lửa xanh bắt đầu phát ra từ một cặp tấm kim loại.

"...Điều này không nguy hiểm sao?"

"Nó không nguy hiểm. Tuy nhiên, đây là lần đầu tiên em thử nó thực sự."

"Làm sao em biết nó nguy hiểm hay không trước khi em thực sự thử nó chứ!"

"Giả thuyết của em không thể sai."

Ah.

Đó là một cái gì đó giống như toán học, phải không?

Nếu công thức đúng, thì việc áp dụng nó trong thực tế sẽ không mang lại kết quả khác.

Cô ấy hẳn đã chạy mô phỏng trong đầu.

Nó sẽ không hiệu quả với tôi, nhưng nó có thể sẽ hiệu quả với Đồ ngốc của chúng tôi.

"Vậy thì không nguy hiểm."

"...Em thực sự không biết liệu anh có tin em hay không nữa."

*Crack! Snap! Screeeech!

Ngay sau đó, các tia lửa bắt đầu bắn ra từ các cạnh sắc của các tấm kim loại và chúng bắt đầu phát sáng màu xanh lam.

Ánh sáng xanh dần dần có hình dạng của một quả cầu.

Một cặp quả cầu màu xanh.

Bên trong những quả cầu màu xanh là màu đen tuyền.

Có thể nào?

"Sẵn sàng."

Harriet nhét một vật giống như thanh kim loại vào quả cầu bên trái.

Và sau đó.

*Thump!

Thanh kim loại bật ra khỏi quả cầu bên phải, rơi xuống bàn, lăn một vòng rồi rơi xuống sàn mà không có bất kỳ động lượng nào.

Không có cách nào để không biết đây là gì.

“Này... đây là...”

"Chuẩn rồi."

Harriet mỉm cười.

"Đây là một Công dịch chuyển. Một Công dịch chuyển mới không liên quan đến Thảm Hoạ Công."

Cô nàng của chúng tôi đã làm điều đó một lần nữa.

Trong môi trường tồi tàn và thô sơ này.

Cô đã gây ra một tai nạn lớn khác.

“Điều này... thậm chí có thể sao?”

"Có thể, đó là lý do tại sao em đã làm điều đó, đồ ngốc."

“Em... Em...!”

*Whack!

"Ouch đau mà!”

“Em thật sự là đồ ngốc vĩ đại nhất!”

“Anh thậm chí đang nói gì vậy!”

Hậu cần và phân phối là gì?

Thành thật mà nói, tôi vẫn chưa biết chi tiết.

Tôi chỉ biết rằng nó rất quan trọng.

Và tôi cũng biết rằng thời hoàng kim của Đế chế không đến từ cuộc chinh phục Ma giới, mà bắt nguồn từ các Cổng dịch chuyển.

Thời đại hoàng kim của nhân loại, và thời kỳ hoàng kim của Đế chế.

Không phải vì mọi người có thể đi qua các Cổng dịch chuyển, mà vì hậu cần có thể đi qua chúng.

Sự phát triển của giao thông vận tải và hậu cần kéo theo tốc độ đô thị hóa xã hội nhanh chóng.

Sự phát triển nhanh chóng của hậu cần cho phép chuyên môn hóa.

Trước khi hậu cần phát triển, hầu hết các thành phố đều phải tự cung tự cấp xung quanh các thành phố lớn.

Về thực phẩm, thương mại và sản xuất.

Ở một mức độ nào đó, họ phải tự cung tự cấp.

Tuy nhiên, khi hậu cần và phân phối phát triển đến mức cực đoan, các thành phố chuyên về thương mại hoặc sản xuất hoàn toàn không cần sản xuất bất kỳ loại thực phẩm nào. Tất nhiên, họ chỉ có thể nhập nó. Và điều đó có thể được thực hiện bởi các thành phố hoặc quốc gia có môi trường nông nghiệp chuyên biệt.

Ví dụ: giả sử có một mỏ chứa một lượng lớn đá ma thuật ở một thành phố có khí hậu lạnh.

Nếu phân phối không ổn định, thành phố phải có một hệ thống để cung cấp một lượng thực phẩm nhất định trong điều kiện khí hậu lạnh, gây khó khăn cho người dân ở đó. Do đó, sự phát triển cũng sẽ khó khăn.

Nhưng nếu có một Công dịch chuyển thì sao?

Với thực phẩm nhập khẩu, thành phố có thể tập trung vào việc khai thác những viên đá ma thuật dồi dào trong các mỏ của mình.

Lý do Thủ đô Đế quốc, trở thành Vương đô lớn nhất trong Đế chế là vì nó có nhiều Công dịch chuyển nhất.

Mọi người đổ xô đến đó, cùng với hàng hóa và tài nguyên.

Đương nhiên, Thủ đô Đế quốc trở thành Vương đô lớn nhất.

Vấn đề lương thực ở Thủ đô Đế quốc ban đầu là do nó không phải là một thành phố nông nghiệp.

Với việc phân phối bị cắt đứt và không thể tự duy trì, thành phố phải tự sản xuất lương thực.

Vì vậy, Đế chế buộc phải canh tác và khai hoang, sản xuất và cung cấp lương thực ở những nơi an toàn của các vùng khác.

Tuy nhiên, không có các cơ sở phân phối cực kỳ tiện lợi của các Công dịch chuyển, tất cả các nhiệm vụ phải được giải quyết thông qua Dịch chuyển tức thời hàng loạt các Archmage.

Bản thân việc sản xuất không chỉ không đủ, mà nếu việc sản xuất diễn ra bên ngoài Thủ đô Đế quốc, các pháp sư có tay nghề cao sẽ bị lãng phí chỉ vì việc vận chuyển tài nguyên.

Sau Thảm Hoạ Công, công nghệ Công dịch chuyển trở nên hoàn toàn vô giá trị.

Lý do rất đơn giản.

Những con quái vật từ cánh cổng đã chiếm lấy cái gọi là chiều không gian thứ nguyên khi nó biến thành một chiều không gian thực.

Tất nhiên, không phải là họ không thể tạo Công dịch chuyển.

Họ có thể.

Chỉ là lũ quái vật sẽ đổ ra khỏi đó.

"Vì vậy, em đã tạo ra một chiều không gian thứ nguyên thứ cấp?"

"Vâng."

“Anh không biết nhiều về nó, nhưng mọi người không làm điều đó trước đây bởi vì họ không thể nghĩ ra, phải không?”

"Chắc là không nhỉ?”

Đó là một trong số ít lần tôi có suy nghĩ như vậy.

Tôi muốn ôm Harriet thật chặt và trao cho cô ấy hàng trăm nụ hôn.

"Vậy, em đã có thể làm điều đó bởi vì em cực kỳ tuyệt vời, phải không?"

Điều mà những người khác không thể làm được ngay cả với cơ sở vật chất tốt nhất đã được cô ấy hoàn thành ở nơi tối thiểu này, phải không?

Nghe tôi nói, mặt Harriet đỏ bừng, và cô ấy mân mê những ngón tay của mình.

“...Em, em không muốn nói như thế.”

"Đúng hay sai thì cứ nói đi."

“Ừm...đúng vậy...”

Cô biết thành tích của mình tuyệt vời như thế nào.

Mặc dù đã đạt được một kỳ tích to lớn, cô ấy trông có vẻ xấu hổ, vụng vẹo cơ thể.

Cô ấy trông dễ thương và tuyệt vời hơn bình thường gấp ngàn lần.

"Hãy để anh ôm em, thiên tài của chúng ta."

"Không, em ghét nó!"

"Tại sao không chứ!"

"Cảm giác như anh đang khen một chú cún hay gì đó vậy!"

"Không, ai lại đối xử với em như một con cún chứ?"

Cuối cùng, kể cả sau khi làm được điều gì đó tuyệt vời hay không, chúng tôi vẫn cãi nhau như mọi khi.

Nó như thế nào để tạo ra một chiều không gian thứ nguyên mới?

Tôi không biết nhiều, nhưng Công dịch chuyển không phải là phát minh được tạo ra bởi một pháp sư duy nhất.

Theo những gì tôi nghe được từ Đại Công tước của Saint-Owan, đó là một dự án được Hoàng đế thúc đẩy từ lâu, gần như mạo hiểm với số phận của Đế chế.

Những pháp sư giỏi nhất thời bấy giờ sẽ tham gia, và đó sẽ là kết quả của những nỗ lực tập thể của những pháp sư hàng đầu thời đó trong một thời gian rất dài.

Công dịch chuyển là kết quả của quá trình nghiên cứu và thử nghiệm tích lũy trong một thời gian rất dài.

Harriet đã làm điều đó một mình, điều không chỉ là thành tích của một người. Và cô ấy đã làm điều đó ở đây, không có phương tiện hoặc thiết bị phù hợp.

Ngay từ đầu, Harriet đã xem qua tất cả các tài liệu nghiên cứu liên quan đến Công dịch chuyển trong khi tuyên bố nghiên cứu về Ma pháp Không gian khi tôi không thể nắm bắt được nguyên nhân của Thảm Hoạ Công.

Harriet đã tích lũy sẵn kiến thức trong đầu, vì vậy giai đoạn trước khi phát triển các Công dịch chuyển sẽ không hoàn toàn giống nhau.

Tuy nhiên, thực tế là Harriet đã hoàn thành những gì không ai khác có thể không thay đổi.

Dù sao đi nữa, không giống như bản gốc, mục đích của Harriet không phải là tham gia vào các trận chiến, mặc dù cô ấy đã tham gia vào chúng. Cô ấy không phải lúc nào cũng ở trên chiến trường.

Vì vậy, cuối cùng, mặc dù còn thô sơ nhưng cô ấy đã có thời gian suy nghĩ và tìm ra cách của riêng mình để hồi sinh công nghệ Công dịch chuyển.

Tất nhiên, có vẻ như rõ ràng là nghiên cứu của Harriet về Công dịch chuyển, thứ mà ban đầu cô ấy không nên biết, đã đóng một vai trò quan trọng do có sự tham gia của tôi.

Sự thật trước mắt tôi.

Harriet đã thành công trong việc nghĩ ra một hệ thống Công dịch chuyển mới.

“Em có thể đi bao xa với thứ này?”

"Vì em đã thử nó chỉ để xem nó có hoạt động hay không, nên nó chắc chắn là ngắn. Khoảng cách sẽ tự nhiên tăng lên khi nó được thu nhỏ lại. Thật khó để sử dụng nó cho bất kỳ mục đích nào ở cấp độ này."

"Giả sử chúng ta có các nguồn lực để mở rộng nó thì sao?"

"Nó sẽ không khác nhiều so với các Công dịch chuyển hiện có. Anh biết Công dịch chuyển kết nối với tất cả các Công dịch chuyển khác trong tầm với của chúng, phải không?"

“Anh biết.”

"Và, anh có nhớ rằng em đã định cấu hình mạng giữa các Công dịch chuyển, tạo các lối đi trực tiếp đến đích mà không phải đi lang thang không?"

“Một chút.”

Nói cách khác, hệ thống Công dịch chuyển hiện tại giống như một tuyến tàu điện ngầm được xây dựng ngẫu nhiên với quá nhiều trạm trung chuyển – giống như Code Spaghetti.

Nó giống như những ga tàu điện ngầm đầu tiên được xây dựng đã quá lỗi thời. Mặc dù khía cạnh lỗi thời đã không được nhìn thấy.

Nhưng Harriet đã thiết kế nó từ đầu.

Không cần phải xuống xe tại các điểm tham chiếu ở cổng và lên lại, xuống xe rồi lại lên xe như với các chuyến du lịch đường dài trước đây.

"Vì vậy, để di chuyển một quãng đường dài, chúng ta cần một điểm tham chiếu ở giữa, phải không? Xây dựng liên hệ để kết nối các công?"

"Mối liên hệ...?"

"Chúng ta cần một điểm kết nối để khuếch đại tín hiệu Công dịch chuyển. Nó đóng vai trò là điểm tham chiếu trong số các chức năng của Công dịch chuyển, nhưng mọi người không thực sự đi qua nó."

"Em cũng đã phát triển điều đó? Nhanh như vậy sao?"

"...Tất nhiên là không. Chỉ là nếu anh chỉ làm một nửa Công dịch chuyển, nó sẽ trở thành mối liên kết."

"...Huh?"

"Anh không hiểu hửm?"

"Dĩ nhiên là không rồi."

Thưa cô, em không hiểu cô nói gì cả.

Harriet vẽ sơ đồ.

1 - 2 - 3

"Hãy nói rằng đó là một con đường thẳng."

"Vâng, Senpai."

"...Anh đang nói gì vậy?"

"Không, tiếp tục giải thích đi."

"Vì vậy, thông thường, ta phải hoàn thành tất cả các Cổng dịch chuyển để các điểm 1, 2 và 3 được kết nối."

"Đúng rồi."

"Nhưng bây giờ, vì hầu hết các thành phố đã bị phá hủy, không cần phải xây Cổng dịch chuyển ở mọi vị trí. Đúng không? Thậm chí không có thành phố nào ở điểm 2. Nhưng chúng ta muốn kết nối điểm 1 và 3. Tuy nhiên, điểm 1 và 3 ở quá xa. Cứ coi như vậy đi."

"Uh-huh."

"Lúc đầu, không cần thiết phải hoàn thành toàn bộ Cổng dịch chuyển ở điểm 2; chỉ cần xây một nửa để làm điểm trung chuyển. Anh có hiểu em đang nói gì không?"

"Giống như một bước đệm à?"

"Chính xác."

Cuối cùng tôi đã hiểu ý nghĩa.

"Trong công nghệ Cổng dịch chuyển trước đây, chúng ta cũng phải xây dựng Cổng dịch chuyển ở điểm 2. Tuy nhiên, điều đó có nghĩa là các nguồn lực không cần thiết sẽ được đầu tư vào việc xây dựng Cổng dịch chuyển ở điểm 2, điểm này sẽ chỉ được sử dụng làm điểm trung chuyển. Bằng cách rút ngắn quá trình đó và nhận ra rằng không có nhu cầu thực sự cho mọi người đến và đi ở điểm 2, chỉ cần có một cấu trúc ở đó chỉ thực hiện một số chức năng nhất định của Cổng dịch chuyển. Thuật ngữ 'liên kết' là một cái tên tiện lợi, và nếu ta chỉ xây dựng một phần nhỏ của Cổng dịch chuyển, nó có thể đóng vai trò là liên kết. Nếu sau này có vẻ cần thiết phải xây dựng Cổng dịch chuyển ở điểm 2, chúng ta có thể hoàn thành liên kết đã xây dựng một nửa thành Cổng dịch chuyển vì về cơ bản chúng có cấu trúc giống nhau."

Hừm.

Tôi vẫn không thể hiểu hoàn toàn, nhưng tôi đã hiểu đủ những gì đang được nói.

Nó giống như thiết lập một trạm tạm thời, kết nối nó trước và sau đó hoàn thành nó thành một trạm thích hợp khi cần thiết.

Và quan trọng hơn.

Chi phí kết nối toàn bộ lục địa với các Công dịch chuyển có thể giảm đáng kể. Công nghệ kém hiệu quả vẫn tồn tại kể từ khi nó được phát triển đã hoàn toàn biến mất và giờ đây có thể vận hành hoàn toàn hiệu quả.

Harriet mỉm cười với tôi, người đã hiểu được một nửa những gì cô ấy đang nói.

“Anh có biết tại sao em lại kể cho anh nghe câu chuyện dài này không?”

“Vì anh sẽ khen em như thế nào hửm?”

“...Anh đang nghĩ gì về em thế?”

Harriet nheo mắt, nói rằng cô ấy không nói tất cả những điều đó chỉ để nhận được một lời khen.

"Vấn đề là không phải là không thể kết nối Đế chế và Edina bằng Công dịch chuyển. Giờ đây có thể thực hiện được với chi phí thấp hơn nhiều."

Tôi không thể không mở to mắt trước lời nói của cô ấy.

Kết nối Đế chế và Edina bằng Công dịch chuyển là một việc cực kỳ nguy hiểm.

Đế chế vẫn chưa biết chúng tôi ở đâu. Đó là lý do tại sao chúng tôi có thể an toàn.

Nhưng Harriet chắc chắn không nói điều này vì cô ấy muốn tiêu diệt Edina.

"Chúng ta có thể đưa lực lượng chống Đế quốc ở Thủ đô Đế quốc trực tiếp đến Edina. Sau đó, sẽ không ai bị thương."

"..."

"Anh không nghĩ đến việc dẫn tất cả những người đó ra khỏi Thủ đô Đế quốc khi tình hình bùng nổ sao? Anh biết điều đó là không thể."

Những hạt giống của sự chia rẽ đã được gieo và nảy mầm, và chúng đang lớn lên.

Đến một lúc nào đó, khi sự phân chia này trở nên rõ ràng, một số lượng lớn người sẽ chết.

Có một lựa chọn để lật đổ Đế chế.

Và một lựa chọn khác.

Tôi có thể dẫn những người đi theo tôi rời khỏi Thủ đô Đế quốc, tiến về phía nam vô tận đến Edina.

Nó sẽ là chiến tranh hay một cuộc hành trình tuyệt vời?

Cả hai lựa chọn rõ ràng sẽ dẫn đến sự hy sinh của rất nhiều người.

Đẩy mọi người vào hố tử thần để cố gắng tránh chiến tranh sẽ là điều ngu ngốc.

Nhưng liệu có nên khôn ngoan khi bắt đầu một cuộc nội chiến ở Thủ đô Đế quốc ngay khi sự phân chia này trở nên rõ ràng?

Tôi đã không chọn phải làm gì.

Tôi chỉ nghĩ rằng tôi có thể phải làm điều đó.

Không thể phủ nhận rằng việc kết nối Đế chế và Edina bằng Công dịch chuyển là một việc rất nguy hiểm.

Tuy nhiên, nếu hàng chục triệu người có thể bị chia rẽ mà không phải chiến đấu vì nó, thì điều đó sẽ tốt hơn cả cuộc hành trình vĩ đại.

"Không cần phải như vậy."

"..."

"Nhưng chúng ta đã đạt được một khả năng mới, và ngay cả khi không phải theo cách này, chúng ta đã có được một phương tiện cần thiết để xây dựng lại thế giới."

Tùy thuộc vào mục đích sử dụng, Công dịch chuyển có thể là một công nghệ dành cho chiến tranh hoặc cho sự thịnh vượng và tái thiết.

"Và hiện tại, anh đang tập trung vào việc kết nối các quần đảo. Nếu thời gian di chuyển giữa các đảo giảm xuống, không chỉ sự thống nhất sẽ tăng lên mà sự kiểm soát của chính quyền trung ương cũng sẽ tăng lên. Em biết đấy, có một lý do mà chính quyền của Đế chế đã tuyệt đối sau sự phát triển của Công dịch chuyển, phải không?"

Đầu tiên, kết nối lại toàn bộ các hòn đảo trong Quần đảo Edina bằng Công dịch chuyển.

Nhiệm vụ tiếp theo sẽ là nhiệm vụ tiếp theo.

Thật đáng kinh ngạc khi một công nghệ thay đổi thế giới như vậy lại đến từ Đồ ngóc nhỏ bé, dễ thương như vậy.

"Anh sẽ ban cho em một điều ước. Thế nó là gì?"

Với tâm trạng này, tôi có thể làm bất cứ điều gì!

Ngay cả khi em yêu cầu anh cắn lưỡi và chết, anh có thể làm điều đó!

Em muốn gì!

Anh sẽ làm tất cả!

"Đừng nghiêm túc như vậy... Chà..."

"Không, không phải chỉ một. Cứ nói đi! Bất cứ điều gì! Chỉ cần! Bất cứ điều gì! Anh sẽ làm tất cả!"

"Thật quá áp lực!"

Harriet dường như không mong đợi phản ứng nồng nhiệt của tôi, và sau khi do dự một lúc lâu, cô ấy thở dài.

"Không sao đâu, chỉ biến thành mèo là được."

Chờ một chút.

Cái gì cơ?

Sao đột nhiên thế?

"Nhưng lần trước anh cũng đã làm thế mà...!"

Cô ấy cũng là một bệnh nhân mắc hội chứng mèo nặng, giống như Ellen?

Cô ấy cứ hỏi tôi bất cứ khi nào cô ấy có cơ hội!
Và đó là tất cả?

“Không được ư?”

Cô ấy nhìn tôi như muốn nói, anh làm như thể anh sẽ làm bất cứ điều gì, nhưng anh thậm chí không thể làm điều đó?

Ồn thôi.

Nếu cái giá để tạo ra một Công dịch chuyển mới là...

Nó có thể cảm thấy như quá nhiều của một món hời...

“Anh sẽ làm điều đó chứ?”

"...Tất nhiên rồi."

Cuối cùng, đêm hôm đó.

Tôi phải ngủ thiếp đi khi cô ấy ôm tôi trong hình dạng một con mèo.

Thành thật mà nói, về cơ bản đây không phải là một chiến thắng cho tôi sao...?

Tôi cũng nghĩ vậy.

<Trans Note>

Muốn nỗ lực với các thuật ngữ Công dịch chuyển (-_-)

Nhưng Harriet dễ thương quáaaa (◡‿◡)

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

69110000814828

BIDV-CN Đồng Tháp

mo

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading